

بررسی اثر غلظت پلی اکریل آمید روی هدایت هیدرولیکی اشباع سه بافت مختلف خاک

وحید شهابی زاد^۱ مهدی بهرامی^{۲*}

تاریخ ارسال: ۱۳۹۶/۰۵/۲۰

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۱۲/۲۰

مقاله بر گرفته از تحقیق مستقل

چکیده

امروزه استفاده از پلیمرها و مواد اصلاح کننده خاک و آب، اهمیت قابل توجهی در بخش کشاورزی دارد. یکی از مهم ترین پلیمرها که باعث کاهش فرسایش خاک و افزایش نفوذ آب در خاک می شود پلی اکریل آمید بانام تجاری PAM است. تحقیقات انجام شده در مورد اثر استفاده از PAM بر خصوصیات فیزیکی خاک (مانند هدایت هیدرولیکی اشباع) نتایج یکسانی نداشته است. در این تحقیق اثر شش غلظت ۰، ۱۰، ۱۵، ۲۰، ۲۵ و ۳۰ میلی گرم بر لیتر که به صورت محلول PAM که به خاک اضافه شد، روی هدایت هیدرولیکی اشباع خاک های لوم شنی، لوم و لوم رس سیلتی به روش بار ثابت در آزمایشگاه با پنج تکرار بررسی شد. نتایج نشان داد که با افزایش غلظت هر میلی گرم بر لیتر محلول PAM، لزجت محلول ۱/۹ در صد افزایش یافت. در خاک لوم شنی با افزایش غلظت PAM، هدایت هیدرولیکی اشباع خاک به صورت خطی و معنی داری کاهش یافت. با افزایش هر ۵ میلی گرم بر لیتر محلول PAM هدایت هیدرولیکی اشباع خاک لوم شنی ۲/۶ سانتی متر بر ساعت کاهش یافت. در خاک سبک لوم شنی اثر افزایش لزجت محلول PAM عبوری از محیط متخلخل مشهودتر از اثر پیوند بین ذرات رس و PAM بود. در خاک های لوم و لوم رس سیلتی روند تغییرات هدایت هیدرولیکی اشباع خاک نسبت به غلظت PAM به صورت سهمی درجه ۳ بود. در خاک لوم تا غلظت ۲۰ میلی گرم بر لیتر PAM و در خاک لوم رس سیلتی تا غلظت ۲۵ میلی گرم بر لیتر PAM هدایت هیدرولیکی اشباع خاک افزایش و در غلظت های بزرگتر از این مقادیر، هدایت هیدرولیکی اشباع کاهش یافت. برای خاک های لوم و لوم رس سیلتی با افزایش غلظت محلول PAM تا مقدار بهینه مصرف اثر پیوند بین ذرات رس و PAM و بعد از آن اثر لزجت محلول PAM مشهود بود.

واژه های کلیدی: لزجت محلول پلی اکریل آمید، نفوذپذیری خاک، مواد اصلاح کننده خاک.

^۱ دانشجوی دکتری مهندسی آب، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران. ۰۹۱۷۱۰۷۲۸۷۲، v.shahabizad@yahoo.com

^۲ استادیار، گروه مهندسی آب، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فسا، فسا، ایران. ۰۹۱۷۶۰۹۶۵۶۱، (مسئول مکاتبه) bahrami@fasau.ac.ir

مقدمه

است و اثر نامطلوبی روی محیط زیست و محیط رشد گیاه ندارد و به واسطه وزن مولکولی بالا جذب گیاه نمی شود و باعث افزایش رطوبت خاک و عملکرد گیاه می شود (Xindong et al., 2011). باید توجه داشت PAM تنها عاملی جهت تحکیم خاک است و باعث اصلاح ساختمان خاک نمی شود (Cook and Nelson., 1986). هدایت هیدرولیکی ا شباع خاک مطابق رابطه کوزنی-کارمن (رابطه ۱) تابعی از محیط متخلخل و مشخصات سیال عبوری از خاک است (Correy., 1977):

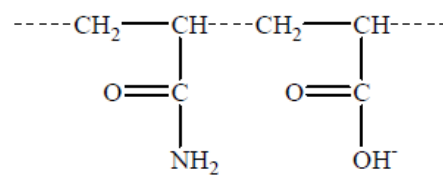
$$K = \frac{k\rho g}{\eta} \quad (1)$$

که در این رابطه η لزجت دینامیکی (پاسکال. ثانیه)، k نفوذپذیری ذاتی خاک (مترمربع) و تابعی از مشخصات محیط متخلخل می باشد. ρ چگالی سیال عبوری (کیلوگرم بر مترمکعب)، g شتاب ثقل (متر بر مجذور ثانیه) و K هدایت هیدرولیکی ا شباع خاک (متر بر ثانیه) می باشد. هدایت هیدرولیکی خاک پارامتر اصلی معادله دارسی برای بررسی و مطالعه حرکت آب در محیط متخلخل می باشد.

$$V = -K \cdot \text{grad}H \quad (2)$$

که در رابطه فوق V سرعت جریان (متر بر ثانیه) و H پتانسیل کل آب خاک یا بار هیدرولیکی (متر) می باشد. محققین نشان دادند به کار بردن ۳/۵ تا ۸ کیلوگرم در هکتار PAM محلول در آب آبیاری، به طور متوسط ۹۴ درصد فرسایش آبیاری جویچه ای را کاهش و حدود ۱۵ تا ۵۰ درصد نفوذ آب در خاک را افزایش داد (Lentz et al., 1994). همچنین محققین از PAM محلول در آب با غلظت ۵ و ۱۰ میلی گرم بر لیتر برای کنترل فرسایش در آبیاری جویچه ای استفاده کردند و دریافتند که غلظت کم PAM به طور بارزی از فرسایش جلوگیری می کند و باعث افزایش نفوذ و هدایت هیدرولیکی خاک می شود (Sojka et al., 2007). استفاده از PAM در آبیاری بارانی نیز مؤثر

با توجه به رشد روزافزون جمعیت جامعه بشری و کمبود منابع آب و خاک افزایش بهره‌وری از منابع آب و خاک موجود، باید در دستور کار م سئولین قرار گیرد. با پیشرفت علم و فناوری، مواد اصلاح کننده منابع خاک و آب برای مقاصد کشاورزی ساخته شده است که می توان از ژئولیت و پلی اکریل آمید آنیونی نام برد. پلی اکریل آمید بانام تجاری PAM یک پلیمر شناخته شده با وزن مولکولی بالا جهت مقابله با رواناب و فرسایش می باشد که از سال ۱۹۹۰ به صورت تجاری در مزارع آمریکا مورد استفاده قرار گرفت (Barvenik., 1994). شکل (۱) فرمول شیمیایی پلی اکریل آمید (PAM) را نشان می دهد (Green and stott., 2001) که به دو صورت تجاری مایع و جامد تولید می شود.

شکل (۱): فرمول شیمیایی پلی اکریل آمید

PAM به سه صورت آنیونی، کاتیونی و خنثی موجود بوده که تنها از PAM آنیونی جهت مقاصد کشاورزی استفاده می شود. همچنین PAM به عنوان پایدارکننده باعث چسبندگی بهتر ذرات خاک و بهبود استحکام و مقاومت خاک می شود و بدین منظور در تثبیت خاک، بیابان زدایی، کاهش فرسایش و پراکنش خاک در آبیاری کاربرد دارد. از PAM در ساخت ابر جاذب های رطوبت نیز استفاده می شود. ابر جاذب ها به بالا بردن ضریب جذب آب در خاک و افزایش نگهداری آب در خاک کمک می کنند. اکنون در آمریکا PAM به طور گسترده ای در آبیاری سطحی جویچه ای و آبیاری بارانی مورد استفاده قرار می گیرد (Sojka et al., 2007). PAM ماده ای غیر سمی

درواقع بیانگر باند OH^- است که جایگزین باند اکریل آمید شده است. درصد بار منفی PAM تجاری موجود در بازار بین ۲ تا ۴۰ درصد است و نقش مهمی در پیوند برقرار کردن PAM با ذرات خاک دارد (Barvenik, 1994). تحقیقات گسترده‌ای جهت مشخص کردن مقدار بهینه PAM در آبیاری سطحی و بارانی صورت گرفته است، ولی موارد در خصوص اثر کاربرد PAM روی مشخصات فیزیکی خاک (مانند هدایت هیدرولیکی) اندک است. تحقیقات انجام شده در خصوص اثر غلظت‌های PAM روی هدایت هیدرولیکی اشباع خاک نتایج یکسانی نداشته است. افزایش (Safarier et al., 2015) و کاهش (Kang et al., 2015) هدایت هیدرولیکی اشباع خاک به واسطه استفاده از PAM گزارش شده است.

هدف از این پژوهش، بررسی اثر غلظت‌های مختلف PAM (۰، ۵، ۱۰، ۱۵، ۲۰، ۲۵ و ۳۰ میلی‌گرم بر لیتر) روی هدایت هیدرولیکی اشباع سه بافت خاک (لوم شنی، لوم و لوم رس سیلتی) است. غلظت PAM مورد استفاده در این تحقیق، مطابق با مقادیر توصیه شده در مصارف عملی است (Sojka et al., 2007).

مواد و روش‌ها

این تحقیق در آزمایشگاه آبیاری دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز صورت گرفت. به همین دلیل، سه بافت مختلف خاک موجود در آزمایشگاه انتخاب شد. ریشه و مواد زائد از خاک جدا شد. جهت اندازه‌گیری هدایت هیدرولیکی به روش بار ثلثت در آزمایشگاه مطابق روش کلوت (Klute, 1965) انجام گرفت. برای در نظر گرفتن احتمال خطا برای هر اندازه‌گیری هدایت هیدرولیکی، پنج تکرار نیز صورت گرفت. سیلندر مورد استفاده جهت اندازه‌گیری هدایت هیدرولیکی اشباع خاک دارای قطر، ارتفاع و ضخامت به ترتیب ۱۵، ۲۰ و ۰/۲ سانتی‌متر بود. رطوبت اولیه خاک‌ها در حد هوا خشک بود. جهت پر

می‌باشد به طوری که گزارش شده است PAM محلول در آب آبیاری به طور معنی‌داری باعث کاهش فرسایش و رواناب می‌شود و همچنین موجب افزایش سرعت نهایی نفوذ آب در خاک می‌شود و هرچه بافت خاک ریزتر باشد، اثر PAM مشهودتر است (Sepaskhah and Shahabizad, 2010). تصاویر میکروسکوپ الکترونی از مزرعه‌ای که به صورت جویچه‌ای با محلول PAM آبیاری شده است نشان داد که ذرات سطحی خاک همانند یک توری به ضخامت ۱ میلی‌متر به هم چسبیده است و باعث می‌شود ذرات خاک جلبه‌چاندن شود و در نتیجه، کاهش فرسایش داشته باشد. در واقع PAM از ایجاد سله در سطح خاک جلوگیری می‌کند. هدایت هیدرولیکی خاک به شدت به عوامل محیطی وابسته است، به طوری که با کوچک‌ترین تغییر عوامل محیطی، اثر معنی‌داری بر آن می‌گذارد. حل شدن PAM در آب باعث افزایش لزجت آب می‌شود. مطالعه (Bjorneberg, 1998) نشان داد محلول PAM با غلظت بیش از ۴۰۰ میلی‌گرم بر لیتر، سیال غیر نیوتنی است و پمپاژ کردن آن باعث کاهش لزجت محلول PAM می‌شود، به طوری که ۵ مرتبه پمپاژ کردن لزجت محلول PAM با غلظت ۲۴۰۰ میلی‌گرم بر لیتر را تقریباً نصف کرد. (Hashmet et al., 2014) نشان دادند که لزجت محلول PAM تابعی از غلظت محلول PAM، وزن مولکولی PAM، درجه هیدرولیز پلیمر و شدت تنش است و با استفاده از یک سری روابط رگرسیون غیرخطی، چند تخمین لزجت محلول برای انواع PAM را ارائه کردند. مقدار بهینه کاربرد PAM به درصد رس خاک، ساختمان خاک، مواد آلی خاک، شوری و کیفیت آب آبیاری، نوع و وزن مولکولی و بار منفی PAM و چگونگی مصرف PAM بستگی دارد (Sojka et al., 2007). هرچه وزن مولکولی PAM بیشتر باشد، در واقع طول زنجیره پلیمر بیشتر است و به واسطه آن، لزجت محلول PAM افزایش می‌یابد. در صد بار منفی

کردن سیلندر از یک قیف و لوله متصل به آن استفاده شد تا حداکثر یکنواختی دلنه‌بندی وجود داشته باشد. در هنگام پر کردن سیلندر، چند مرتبه به آرامی فشار وارد شد تا خاک داخل سیلندر متراکم شود. مشخصات خاک‌های مورد استفاده در آزمایش در جدول (۱) آمده است.

جدول (۱): برخی از خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک‌های مورد استفاده

ردیف	شن (%)	سیلت (%)	رس (%)	بافت خاک	چگالی ظاهری (گرم بر سانتی‌متر مکعب)	ماده آلی (%)	pH	شوری عصاره خاک (دسی زیمنس بر متر I)
۱	۱۷	۴۸	۳۵	لوم رس سیلتی	۱/۵۹	۲/۴	۷/۹	۱/۷۰
۲	۴۱	۴۶	۱۳	لوم	۱/۷۷	۱/۱	۷/۸	۰/۴۲
۳	۷۱	۱۹	۱۰	لوم شنی	۱/۸۶	۰/۸	۷/۸	۰/۳۷

شوری آب مورد استفاده ۰/۵ دسی زیمنس بر متر، pH آن ۷/۸ و درصد نسبت جذب سدیم ۰/۴۸ بود. هر نمونه خاک با محلول متناظر جهت اندازه‌گیری هدایت هیدرولیکی اشباع شد. برای مثال برای اندازه‌گیری هدایت هیدرولیکی با غلظت ۲۰ میلی‌گرم بر لیتر، نمونه خاک نیز با محلول ۲۰ میلی‌گرم بر لیتر اشباع شد. مدت زمان هر آزمایش اندازه‌گیری هدایت هیدرولیکی به روش بار ثابت از ۱ تا ۱۴ ساعت طول کشید، زیرا در روش اندازه‌گیری بار ثابت، باید سستی زهاب خروجی از نمونه به حالت ماندگار و پایدار برسد. هر چه بافت خاک سنگین‌تر و با سیال عبوری از محیط متخلخل لزج‌تر باشد، حرکت آب در خاک کندتر بوده و در نتیجه، مدت زمان آزمایش طولانی‌تر می‌شود. در طول زمان آزمایش، دمای محلول تیمارها در بازه‌های زمانی نیم‌ساعته اندازه‌گیری و کنترل شد، زیرا نوسان دما روی لزجت تیمارها تأثیر می‌گذارد. در این تحقیق برای داشتن تخمینی از لزجت و گرانش محلول پلی‌اکریل آمید، از یک روش آزمایشگاهی (روش استوالد) استفاده شد علت انتخاب این روش ساده بودن آن است. به این

PAM مورد استفاده در این تحقیق از نوع آنیونی و متعارف م‌صاف ک‌شاورزی، با وزن مولکولی ۱۵-۲۰ مگاگرم بر مول، بار منفی ۲۰ در صد و از جنس ظاهری پودر خشک استفاده شد. PAM در آب به سختی حل می‌شود، لذا برای سهولت حل شدن، دمای آب تا ۴۵ درجه افزایش داده شد. در این حالت، PAM در آب حل شد و پس از به تعادل رسیدن دمای محلول تهیه شده با دمای آزمایشگاه، مورد استفاده قرار گرفت. در هنگام آزمایش دمای محلول‌های تهیه شده با کنترل عوامل محیطی بین ۲۰ تا ۲۱ درجه سانتی‌گراد تنظیم شد، زیرا دمای عامل تأثیرگذار روی لزجت محلول و در نتیجه، روی هدایت هیدرولیکی خاک می‌باشد. محلول‌های با غلظت‌های ۰، ۵، ۱۰، ۱۵، ۲۰، ۲۵ و ۳۰ میلی‌گرم بر لیتر پلی‌اکریل آمید در مخزن‌های ۱۵ لیتری تهیه شد، زیرا غلظت توصیه شده و بهینه برای کاهش رواناب و فرسایش در آبیاری سطحی جویچه‌ای بسیار پایین و عمدتاً در حد ۱۰ تا ۳۰ میلی‌گرم بر لیتر می‌باشد. آب مورد استفاده در این تحقیق، آب متعارف برای آبیاری اراضی زراعی و از آب چاه تهیه شد.

سیال لزج تر باشد، مدت زمان بیشتری جهت تخلیه از لوله پیپت سپری می شود. رابطه غلظت محلول PAM با لزجت به صورت خطی به دست آمد (شکل ۲). از رابطه رگرسیون خطی زیر برای دمای ثابت ۲۱ درجه سانتی گراد می توان جهت تخمین لزجت محلول PAM استفاده نمود:

$$\eta = 0.0193C + 0.9892, R^2 = 0.98, Temp = 21^\circ c \quad (3)$$

که در آن η و C به ترتیب لزجت (پاسکال ثانیه) و غلظت (میلی گرم بر لیتر) محلول PAM است.

در این تحقیق به طور متوسط با افزایش غلظت هر میلی گرم بر لیتر محلول PAM با وزن مولکولی ۱۵-۲۰ مگا گرم بر مول و بار منفی ۲۰ در صد، لزجت ۱/۹ در صد افزایش یافت. نتایج به دست آمده در خصوص تغییرات لزجت محلول PAM با نتایج دیگر محققین نیز همخوانی کامل دارد (Malik and Letely, 1992) با انواع دستگاه های سنجش لزجت، مقدار لزجت محلول PAM را اندازه گیری نمودند و رابطه خطی مستقیمی بین افزایش غلظت PAM و لزجت محلول PAM گزارش کردند و دلیل آن را به وزن مولکولی بالا PAM نسبت دادند. در هر سه نوع PAM مورد استفاده با وزن مولکولی ۱۰ - ۱۵ مگا گرم بر مول و با بار منفی ۲، ۲۱ و ۴۰ در صد، به ازای هر میلی گرم بر لیتر افزایش غلظت محلول PAM به ترتیب ۰/۸، ۲/۸ و ۳/۶ در صد افزایش لزجت مشاهده شد (Bjorneberg, 1998) در تحقیق مشابه با استفاده از PAM با وزن مولکولی ۱۲-۱۵ مگا گرم بر مول و بار منفی ۱۰ درصد نشان داد که به ازای افزایش هر میلی گرم بر لیتر محلول PAM، غلظت محلول ۰/۵ در صد افزایش یافت (شکل ۲). افزایش لزجت محلول PAM ناشی از وزن مولکولی، ساختار مولکولی، طول زنجیره PAM و در صد خلوص PAM می باشد و هر چه وزن مولکولی، طول زنجیره مولکول PAM و در صد بار منفی بیشتر

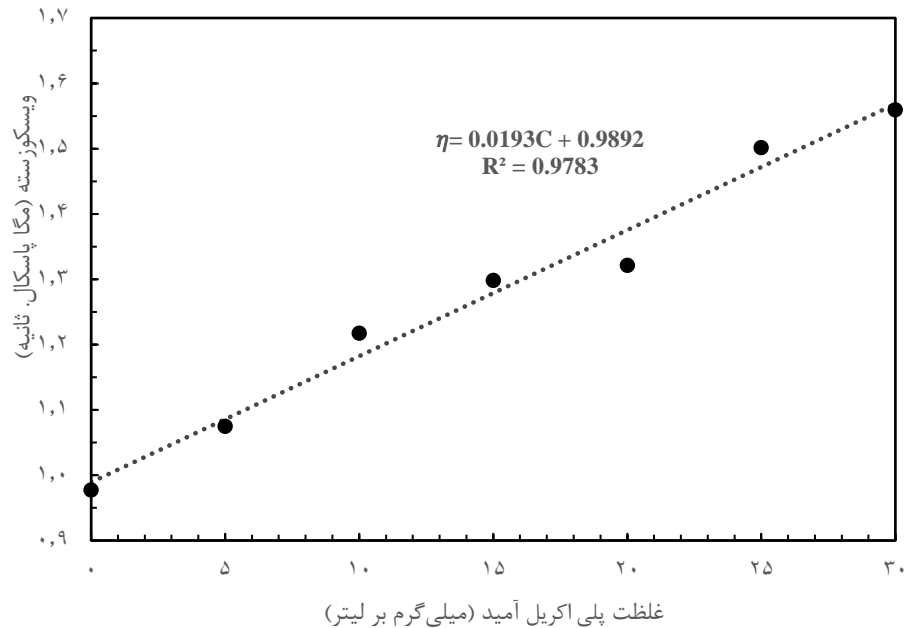
منظور مدت زمان تخلیه شدن محلول PAM از لوله پیپت با حجم ۱۰ میلی لیتر اندازه گیری شد. باید توجه داشت که مدت زمان تخلیه شدن سیال از مخزن با سرعت کم (جریان آرام) متناسب با لزجت سیال می باشد. این اصل در واقع اساس ویسکومتر U شکل یا ویسکومتر استوالد می باشد. لزجت آب در دمای ثابت ۲۰ درجه سانتی گراد برابر 1.003 مگا پاسکال در ثانیه است و با یک تناسب ساده می توان لزجت محلول PAM را تخمین زد. استفاده از این روش تنها برای مقایسه لزجت به صورت نسبی و حدس اولیه برای لزجت توصیه می شود. در صورت نیاز برای تخمین دقیق لزجت بایستی از دستگاه های کالیبره شده ویسکومتر استوالد که مقدار لزجت سینماتیکی، و دستگاه ویسکومتر مدل بروکفیلد که مقدار لزجت دینامیکی را اندازه گیری می کند استفاده نمود. به منظور بررسی اثر معنی دار بودن کاربرد محلول PAM روی هدایت هیدرولیکی اشیاء به بافت خاک، از طرح آماری فاکتوریل استفاده شد. جهت تجزیه و تحلیل آماری اثر مقادیر غلظت PAM روی هدایت هیدرولیکی اشیاء خاکها، از آزمون دانکن در سطح ۵ درصد و با استفاده از نرم افزار MSTASC استفاده شد.

نتایج و بحث

الف- اثر غلظت PAM روی لزجت

برای بررسی و تخمین از لزجت یا گرانی محلول PAM، مدت زمان تخلیه شدن محلول PAM از لوله پیپت ۱۰ میلی لیتری، اندازه گیری شد. لزجت دینامیکی آب خالص در دمای ۲۱ درجه سانتی گراد ۰/۹۷۷۵ میلی پاسکال بر ثانیه است. به دلیل استفاده از آب چاه در آزمایش و همچنین جهت بررسی اثر املاح موجود در آب روی لزجت، آزمایش لوله پیپت برای آب چاه و آب مقطر انجام شد که تفاوت قابل اندازه گیری، مشاهده نشد و از اثر املاح موجود در آب چاه روی لزجت صرف نظر شد. هرچه

باشد، لزجت محلول به دست آمده با شدت بیشتری افزایش خواهد یافت (Green et al., 2000).

شکل (۲): روند تغییرات لزجت محلول PAM نسبت به غلظت PAM

آزمون دانکن در سطح ۵ درصد که در جدول (۲) آورده شده است نشان می دهد در خاک لوم شنی با افزایش غلظت PAM، هدایت هیدرولیکی خاک کاهش یافته است ولی در خاک های لوم و لوم رس سیلتی، مقدار هدایت هیدرولیکی افزایش و سپس روند کاهشی به خود گرفت.

ب - اثر پلی اکریل آمید روی هدایت هیدرولیکی خاک

اندازه گیری هدایت هیدرولیکی اشباع به روش بار ثابت در آزمایشگاه نشان داد که محلول PAM به طور معناداری روی هدایت هیدرولیکی اشباع خاک تأثیر گذار است. نتایج

جدول (۲): مقادیر میانگین هدایت هیدرولیکی اشباع خاک (سانتی متر بر ساعت) به ازای غلظت‌های مختلف PAM (میلی گرم بر لیتر)

غلظت محلول PAM (میلی گرم در لیتر)	۰	۵	۱۰	۱۵	۲۰	۲۵	۳۰
لوم شنی	۱۳/۶	۱۶/۵ k	۱۹/۵ ghi	۲۲/۵۶ d	۲۵/۳ c	۲۷/۴۲ b	۲۸/۸۶ a*
لوم	۱۷/۵۲	۲۰/۷۶ efg	۲۲/۰۴ de	۲۱/۵۵ def	۱۸/۴۱ ig	۱۷/۶۳ jk	۱۶/۳۰ k
لوم رس سیلتی	۲۰/۱۰	۲۱/۵۰ def	۲۲/۱۶ de	۱۹/۲۴ hi	۱۶/۹۱ jk	۱۴/۸۵ l	۱۲/۷۰ m

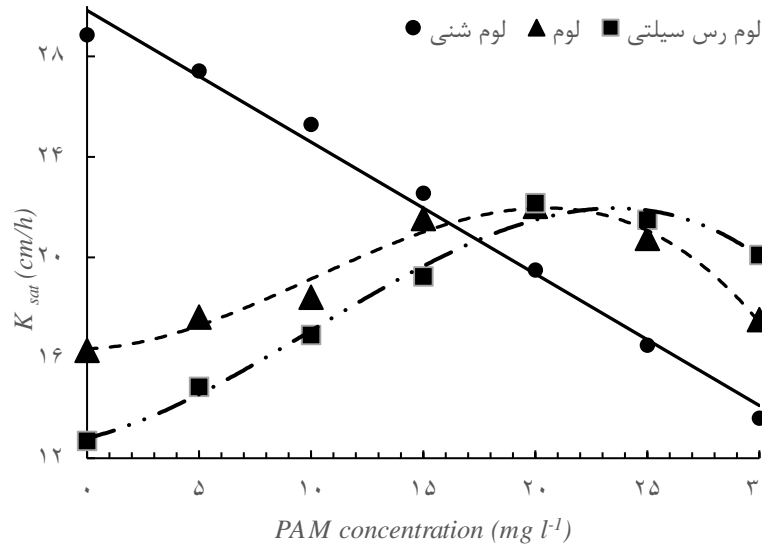
*: حروف غیرمشابه از لحاظ آماری در سطح ۵ درصد تفاوت معنی داری دارند.

به ازای هر ۵ میلی گرم بر لیتر غلظت اضافه شده، هدایت هیدرولیکی اشباع خاک به صورت معنی داری کاهش یافت. در خاک لوم با افزایش ۵ میلی گرم بر لیتر PAM، افزایش معنی دار هدایت هیدرولیکی خاک نسبت به تیمار خاک لوم مشاهده نشد. همچنین در تیمارهای ۲۰ و ۲۵ و تیمارهای ۲۵ و ۳۰ میلی گرم بر لیتر PAM در خاک لوم، تفاوت معنی داری در مقدار هدایت هیدرولیکی اشباع خاک مشاهده نشد. در خاک لوم رس سیلتی افزایش PAM تا غلظت ۲۰ میلی گرم بر لیتر باعث افزایش معنی دار هدایت اشباع خاک شد، ولی در غلظت‌های ۲۰، ۲۵ و ۳۰ میلی گرم بر لیتر PAM کاهش معنی داری مشاهده نشد. اگرچه هدایت هیدرولیکی اشباع این سه بافت خاک در غلظت صفر PAM (تیمار شاهد) به طور معنی داری با یکدیگر تفاوت داشت، ولی اثر غلظت ۳۰ میلی گرم بر لیتر PAM در خاک لوم شنی با تیمار صفر و ۵ میلی گرم بر لیتر PAM در خاک لوم رس سیلتی، همچنین غلظت ۲۵ میلی گرم بر لیتر PAM در خاک لوم شنی با تیمار شاهد و ۵ میلی گرم بر لیتر PAM در خاک لوم و تیمار ۱۰ میلی گرم بر لیتر PAM در خاک لوم رس سیلتی تفاوت معنی داری را نشان نداد. مطابق با شکل

کاهش هدایت هیدرولیکی اشباع در خاک لوم شنی به واسطه افزایش غلظت محلول PAM را می توان به افزایش لزجت محلول PAM نسبت داد. در این تحقیق روند کاهش هدایت هیدرولیکی اشباع در خاک لوم شنی به صورت خطی بود (شکل ۳)، که با افزایش هر میلی گرم بر لیتر غلظت محلول PAM تا غلظت ۳۰ میلی گرم بر لیتر، هدایت هیدرولیکی اشباع خاک لوم شنی به مقدار ۰/۵۲ سانتی متر بر ساعت کاهش می یابد. در تحقیق مشابه که توسط (Ajlwa and Trout, 2006) با اندازه گیری نفوذ در ستون های خاک لوم شنی صورت گرفت با افزایش هر میلی گرم بر لیتر غلظت محلول PAM، هدایت هیدرولیکی اشباع خاک لوم شنی به مقدار ۰/۳۳ سانتی متر بر ساعت کاهش یافت.

در این حالت لزجت سیال عبوری، نقش تعیین کننده ای دارد. در خاک لومی و لوم رس سیلتی، روند تغییرات هدایت هیدرولیکی اشباع نسبت به خاک لوم شنی بسیار متفاوت بود که دلیل عمده آن را می توان به بخش ریز دانه (رس و سیلت) این دو بافت خاک و پیوند برقرار شده بین ذرات ریز دانه خاک و ذرات PAM نسبت داد (Sirjacobs et al., 2000). در خاک لوم شنی

(۳)، می‌توان از معادلات رگرسیون ارائه شده (معادلات ۴ تا ۶) جهت تخمین هدایت هیدرولیکی ا شباع خاک استفاده نمود:

شکل (۳): روند تغییرات هیدرولیکی اشباع سه بافت خاک در کاربرد غلظت‌های مختلف PAM

K_{sat-SL} : هدایت هیدرولیکی اشباع خاک لوم شنی، K_{sat-L} : هدایت هیدرولیکی اشباع خاک لوم، $K_{sat-SiCL}$: هدایت هیدرولیکی اشباع خاک

لوم رس سیلتی

به دست آوردن غلظت بهینه جهت افزایش هدایت هیدرولیکی ا شباع خاک، از معادلات برازش داده شده (روابط ۴، ۵ و ۶) نسبت به غلظت مشتق گرفته شد که به ترتیب برای خاک لوم و لوم رس سیلتی مقدار بهینه غلظت PAM، ۲۱ و ۲۳/۵ میلی‌گرم بر لیتر به دست آمد. برای غلظت‌های بزرگ‌تر از مقادیر بهینه، کاهش هدایت هیدرولیکی ا شباع خاک به وقوع پیوست. روند تغییرات هدایت هیدرولیکی ا شباع خاک‌های لوم و لوم رس سیلتی در این تحقیق، مشابه نتایج به دست آمده تحقیقات (Kim et al., 2015) می‌باشد. آن‌ها نشان دادند هدایت هیدرولیکی برای خاک با بافت متوسط تا غلظت ۲۰ میلی‌گرم بر لیتر PAM افزایش می‌یابد و برای غلظت ۳۰ و ۴۰ میلی‌گرم بر لیتر PAM، هدایت هیدرولیکی خاک با یک شیب ملایم کاهش می‌یابد.

رابطه ۴ برای خاک لوم شنی که از شکل (۳) به دست آمده آمد، به صورت زیر ارائه شده است:

$$K_{sat-SL} = -0.52C + 29.83, R^2 = 0.9 \quad (4)$$

رابطه ۵ برای خاک لوم که از شکل (۳) به دست آمده است، به صورت زیر ارائه شده است:

$$K_{sat-L} = -0.001C^3 + 0.04C^2 + 0.03C + 16.36, R^2 = 0.965 \quad (5)$$

رابطه ۶ برای خاک لوم رس سیلتی که از شکل (۳) به دست آمده است، به صورت زیر ارائه شده است:

$$K_{sat-SiCL} = -0.001C^3 + 0.03C^2 + 0.22C + 12.78, R^2 = 0.988 \quad (6)$$

در خاک لوم و لوم رس سیلتی روند تغییرات هدایت هیدرولیکی ا شباع به صورت چندجمله‌ای درجه ۳ می‌باشد که در محدوده غلظت مورد بررسی (۳۰ میلی‌گرم بر لیتر) دارای یک نقطه ماکزیمم نسبی می‌باشند. برای

می‌پوشند و باعث مقاوم شدن خاکدانه‌ها در مقابل فرسایش خاک و همچنین مانع از انسداد خلل و فرج ریز خاک می‌شود که نتیجه آن، افزایش نفوذپذیری خاک است. همچنین با افزایش غلظت محلول PAM، لزجت محلول عبوری از محیط متخلخل نیز به صورت خطی افزایش می‌یابد. در خاک لوم شنی اثر مثبت PAM روی ذرات ریز خاک مشخص نیست و در نتیجه با افزایش غلظت محلول PAM و به تبع آن با افزایش لزجت محلول PAM، هدایت هیدرولیکی اشباع خاک لوم شنی کاهش می‌یابد. در خاک‌های لوم و لوم رس سیلتی روند تغییرات هدایت هیدرولیکی اشباع با خاک لوم شنی متفاوت است. در خاک لوم از غلظت صفر تا ۲۱ میلی‌گرم بر لیتر PAM روند افزایشی، از غلظت ۲۱ تا ۳۰ میلی‌گرم بر لیتر PAM روند کاهشی هدایت هیدرولیکی اشباع خاک مشاهده شد. در خاک لوم رس سیلتی، این عامل از غلظت صفر تا ۲۳/۵ میلی‌گرم بر لیتر PAM روند افزایشی و از ۲۳/۵ تا ۳۰ میلی‌گرم PAM روند کاهشی تدریجی غلظت PAM به علت اثر مثبت روی ساختمان خاک و نفوذپذیری ذاتی خاک، اثر کاهندگی لزجت مشاهده نمود، اما بعد از به جا گذاشتن حداکثر اثر مثبت PAM (مقدار بهینه)، اثر افزایش لزجت محسوس بوده و هدایت هیدرولیکی خاک تدریجاً شروع به کاهش نمود؛ بنابراین ضریب نفوذپذیری ذاتی خاک در معادله کوزنی-کارمن مقدار ثابتی نمی‌باشد و وابسته به سیال عبوری از محیط متخلخل و اثرات ناشی از سیال عبوری و محیط متخلخل می‌باشد. جهت کاربرد PAM در مزرعه نیز عوامل متعددی روی اثربخشی PAM تأثیرگذار می‌باشد. توصیه می‌شود قبل از استفاده از PAM، کاربرد آن در مزرعه مورد آزمایش قرار گیرد تا اثر PAM روی خصوصیات فیزیکی خاک کاملاً مشخص شود.

نکته قابل توجه در شکل (۳)، افزایش هدایت هیدرولیکی اشباع خاک سنگین لوم رس سیلتی در مقایسه با خاک متوسط بافت لوم، به ازای غلظت PAM بزرگتر از ۲۳/۷ میلی‌گرم بر لیتر می‌باشد؛ که آن را می‌توان به درصد بیشتر ذرات ریز خاک و مقدار ماده آلی خاک لوم رس سیلتی نسبت داد (Al-Abed et al., 2003).

باتوجه به شکل (۳) در غلظت ۱۶ میلی‌گرم بر لیتر PAM، هدایت هیدرولیکی اشباع خاک‌های لوم شنی و لوم و در غلظت ۱۷/۵ میلی‌گرم بر لیتر PAM، هدایت هیدرولیکی اشباع خاک‌های لوم شنی و لوم رس سیلتی یکسان است و در حد واسط این دو غلظت یعنی ۱۶/۷۵ میلی‌گرم بر لیتر، هدایت هیدرولیکی اشباع سه بافت خاک بسیار به یکدیگر نزدیک می‌شود. از این خاصیت می‌توان در طرح‌های تحقیقاتی جهت یکسان سازی هدایت هیدرولیکی اشباع خاک‌های متفاوت استفاده کرد. از خاصیت افزایش لزجت محلول و کاهش نفوذ آب در خاک سبک بافت می‌توان در عمل و در فاز پیلو شروی آبیاری جویچه‌ای، در راستای افزایش راندمان آبیاری استفاده نمود. (Lentz et al., 2003) نیز در عمل و برای آبیاری جویچه‌ای به نتایج مشابهی رسیدند. آن‌ها گزارش نمودند که در آبیاری جویچه‌ای، خاک متوسط بافت تا غلظت ۲۰ میلی‌گرم بر لیتر PAM باعث افزایش نفوذ و برای غلظت‌های بزرگتر باعث کاهش نفوذ آب در جویچه می‌شود.

نتیجه‌گیری

PAM یک ماده پلیمری آلی و مناسب جهت کاهش رواناب و فرسایش و اصلاح خصوصیات خاک است. استفاده به جا و بهینه از آن مستلزم شناخت و چگونگی اثر این ماده می‌باشد. PAM با پیوند برقرار کردن با ذرات رس خاک، همانند یک توری روی سطح خاک را

منابع

- Ajwa, H. A. and T. J. Trout. 2006. Polyacrylamide and water quality effects on infiltration in sandy loam soils. *Soil Science Society of America Journal*. 70(2): 643-650.
- Al-Abed, N., J. Amayreh, E. Shudiaft, L. Qaqish and G. El-Mehaisin. 2003. Polyacrylamide (PAM) effect on irrigation induced soil erosion and infiltration. *Archives of Agronomy and Soil Science*. 49(3):301-308.
- Barvenik, F. W. 1994. Polymers as soil conditioners under consecutive irrigations and rainfall. *Soil Science*. 53: 349-356.
- Bjorneberg, D. 1998. Temperature, concentration, and pumping effects on PAM viscosity. *Transactions of the ASAE*. 41(6): 1651-1655.
- Cook, D. F. and S. D. Nelson. 1986. Effect of polyacrylamide on seedling emergence in crust-forming soils. *Soil Science*. 141(5): 328-333.
- Correy, A. T. 1977. *Mechanics of heterogeneous fluids in porous media*. Water Resources Publications, Ft. Collins, Co.
- Green, V. S., D. Stott, L. Norton and J. Graveel. 2000. Polyacrylamide molecular weight and charge effects on infiltration under simulated rainfall. *Soil Science Society of America Journal*. 64(5): 1786-1791.
- Green V.S., Stott D.E. . 2001. Polyacrylamide: A review of the use, effectiveness, and cost of a soil erosion control amendment. In *Sustaining the Global Farm – Selected Papers from the 10th International Soil Conservation Organization Meeting*, ed. Stott D.E., et al., 384-389. West Lafayette, IN: International Soil Conservation Organization in cooperation with the USDA and Purdue University.
- Hashmet, M., M. Onur and I. Tan. 2014. Empirical correlation for viscosity of polyacrylamide solutions with the effects of concentration, molecular weight and degree of hydrolysis of polymer. *Journal of Applied Sciences*. 14(10):1000-1007
- Kang, J., R. A. McLaughlin, A. Amoozegar, J. L. Heitman and O. W. Duckworth. 2015. Transport of dissolved polyacrylamide through a clay loam soil. *Geoderma*. 243:108-114.
- Kim, M., I. Song, M., Kim, S. Kim, Y. Kim, Y. Choi and M. Seo. 2015. Effect of polyacrylamide application on water and nutrient movements in soils. *Journal of Agricultural Chemistry and Environment*. 4(03): 76-81.
- Klute, A. 1965. Laboratory measurement of hydraulic conductivity of saturated soil. *Methods of Soil Analysis. Part 1. Physical and Mineralogical Properties, Including Statistics of Measurement and Sampling*. 210-221.
- Lentz, R. and R. Sojka. 1994. Field results using polyacrylamide to manage furrow erosion and infiltration. *Soil Science*. 158(4): 274-282.
- Lentz, R., A. C. Kohen and R. E. Peckenpaugh. 2003. Managing erosion and infiltration on steeply sloping (>4%) irrigation furrows with polyacrylamide. *Agron. Abstr. American Society of Agronomy, Madison, WI*.
- Malik, M. and J. Letey. 1992. Pore-size-dependent apparent viscosity for organic solutes in saturated porous media. *Soil Science Society of America Journal*. 56(4): 1032-1035.
- Safari, N., N. Aliasgharzad and S. Asghari. 2015. The effects of polyacrylamide on the parameters of physical quality in a clay loam soil selected from semiarid region. *Journal of Soil Environment*. 1: 10-17.

Sepaskhah, A. and V. Shahabizad. 2010. Effects of water quality and PAM application rate on the control of soil erosion, water infiltration and runoff for different soil textures measured in a rainfall simulator. *Biosystems Engineering*. 106(4): 513-520.

Sirjacobs, D., I. Shainberg, I. Rapp and G. J. Levy. 2000. Polyacrylamide, sediments, and interrupted flow effects on rill erosion and intake rate. *Soil Science Society of America Journal*. 64: 643-650.

Sojka, R., D. Bjorneberg, J. Entry, R. Lentz and W. Orts. 2007. Polyacrylamide in agriculture and environmental land management. *Advances in Agronomy*. 92: 75-162.

Xindong, W., Y. Xuefeng, L. Yumei and W. Youke. 2011. Research on the water-saving and yield-increasing effect of polyacrylamide. *Procedia Environmental Sciences*. 11: 573-580.

Investigate the effect of polyacrylamide concentration on saturation hydraulic conductivity for three different soil textures

Vahid Shahabizad¹, Mehdi Bahrami²

Abstract:

Nowadays, the use of polymers and soil and water reclamation agents has a significant bearing on agriculture. Polyacrylamide is one of the most important polymers that reduces soil erosion and increases water penetration in the soil by the PAM brand. Research on the effect of using PAM on soil physical properties (such as saturated hydraulic conductivity) has not had the same results. In this study the effect of six concentrations 0, 5, 10, 15, 20, 25 and 30 mg/l dissolved PAM on saturate hydraulic conductivity 3 different soil textures (sandy loam, loam and silty clay loam) were studied in laboratory. Saturation hydraulic conductivity was measured with constant head method. For each treatment five replications were considered. Results showed that PAM viscosity increased about 1.9 % relative to water for each mg/l increase in PAM concentration. In sandy loam soil, with increasing PAM concentration, the hydraulic conductivity of soil saturation decreased linearly and significantly. With increasing of 5 mg / l of PAM solution, the hydraulic conductivity of sandy loam soil 2.6 cm / h decreased. In sandy loam soil, the effect of increasing the viscosity of PAM solution passing through the porous medium was more evident than the effect of the bond between clay and PAM particles. In loamy and silty clay loam soil texture, the trend of saturation hydraulic conductivity changes was compared to the PAM concentration as a parabolic curve. In the loam soils up to 20 mg / l PAM concentration and in the silty clay loam soil up to 25 mg / l PAM, the hydraulic conductivity of soil saturation increased and in concentrations greater than these values, the saturated hydraulic conductivity decreased. For loam soil and silty clay loam with increasing concentration of PAM solution to the optimum amount, the effect of bond between clay and PAM particles and later on the effect of viscosity PAM solution was evident.

Keywords: viscosity dissolved PAM, soil permeability and soil amendment

¹ Phd Student, Department of water engineering, Imam Khomeini International University, Qazvin, Iran.

² Assistant Professor, Department of water engineering, College of Agriculture, Fasa University, Fasa. Iran.